

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18-03-53375 מדינת ישראל נ' [REDACTED] (אחר/נוסף) ואח'

בפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר

בעניין: מדינת ישראל

תביעות ש"י

המאשימה

נגד

1. [REDACTED]
ע"י ב"כ עו"ד לימור זקן

2. [REDACTED]
ע"י ב"כ עו"ד רן תגר

הנאשמים

גזר דין

לנאשם 1 – גזר דין והותרת ההרשעה על כנה

לנאשם 2 – גזר דין תוך ביטול הרשעתו

כתב האישום

נגד הנאשמים הוגש כתב אישום בהקשר לביצוע עבירות סמים.

מעובדות החלק הכללי בכתב האישום המתוקן בהסדר ללא הסכמה עונשית, עולה כי נאשם 1 פעל באפליקציית "טלגראם" תחת שם משתמש וכינוי ייעודיים. בכל המועדים הרלוונטיים לכתב האישום שימש שוטר המכונה "דוד כן" (להלן – **הסוכן**) כסוכן סמוי וכך הזדהה הסוכן בפני הנאשם 1.

באישום הראשון מצוין, כי ביום 5.3.2018 הגיעו הנאשמים למקום המפגש, כאשר ברכב נוהג נאשם 2. נאשם 1 מכר ישירות לסוכן 1.97 גרם נטו קנאביס תמורת 200 ש"ח. בגין אישום זה יוחסה לנאשם 1 עבירה של סחר בסמים לפי סעיף 13+19א לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג – 1973 (להלן – **הפקודה**) ולנאשם 2 יוחסה עבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) רישא לפקודה.

באישום השני מצוין, כי הסוכן יצר קשר עם נאשם 1 דרך האפליקציה והשניים קבעו להיפגש לצורך ביצוע עסקת סמים. תחילה ביקש נאשם 1 מהסוכן לקחת את הסמים מקרטון של בקבוקי אלכוהול

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 53375-03-18 מדינת ישראל נ' [REDACTED] (אחר/נוסף) ואח'

בתוך מכולה, אותם הטמין מבעוד מועד, ולהשאיר שם את הכסף. לאחר שהסוכן סירב וביקש להיפגש עמו פנים אל פנים, הודיע לו הנאשם, כי "חבר שלו" יפגוש אותו. ביום 7.3.2018 בשעות הערב, הגיע נאשם 2 אל מקום המפגש שקבעו נאשם 1 והסוכן ומכר לסוכן 9.45 גרם קנאביס בתמורה ל – 700 ₪, אותם העביר הסוכן לנאשם 1. בגין אישום זה יוחסה לנאשם 1 עבירה של תיווך בסמים מסוכנים לפי סעיף 13+14 לפקודה ולנאשם 2 יוחסה עבירה של סחר בסמים לפי סעיף 13+19 לפקודה.

באישום השלישי מצוין, כי ביום 8.3.2018 נאשם 1 מכר ישירות לסוכן 24.6554 גרם חשיש, תמורת 1,000 ₪, לאחר תיאום העסקה באמצעות האפליקציה. בגין אישום זה יוחסה לנאשם 1 עבירה של סחר בסמים לפי סעיף 13+19 לפקודה.

באישום הרביעי מצוין, כי ביום 11.3.2018, לאחר תיאום בין נאשם 1 לבין הסוכן באמצעות האפליקציה, מכר נאשם 1 ישירות לסוכן 5.14 גרם חשיש תמורת 1,000 ₪. בגין אישום זה יוחסה לנאשם 1 עבירה של סחר בסמים לפי סעיף 13+19 לפקודה.

באישום החמישי מצוין, כי ביום 14.3.2018 קבעו נאשם 1 והסוכן להיפגש לצורך ביצוע עסקת סמים, דרך האפליקציה. בשעות הערב הגיעו הנאשמים למקום המפגש ברכבו של נאשם 2, כאשר נאשם 2 נוהג ברכב. נאשם 1 ירד מהרכב, ניגש לסוכן, עלה לרכבו ונתן לו 290.51 גרם חשיש תמורת 8,000 ₪. לאחר שהסוכן העביר לנאשם 1 סך של 6,000 ₪, פתח שוטר אחר שהיה במקום את דלת רכבו של הסוכן ועצר את נאשם 1. באותן נסיבות החזיק נאשם 1 על גופו 1,232.10 ₪. בביצוע חיפוש ברכבו של נאשם 2, בתא הכפפות, נמצאה שקית ובתוכה 4 שקיות המשמשות לחלוקת סם, תפוזות של כרטיסי SIM ובתא המטען נמצא משקל דיגיטלי. לנאשם 1 יוחסה עבירה של סחר בסמים לפי סעיף 13+19 לפקודה. לנאשם 2 יוחסה עבירה של החזקת כלים להכנת סמים לצריכה עצמית לפי סעיף 10 סיפא לפקודה.

באישום השישי מצוין, כי בהמשך למתואר באישום החמישי החזיק נאשם 1 בקרוואן שבו מתגורר עם נאשם 2, 2 קופסאות פלסטיק ובתוכן 110.58 גרם קנאביס. באותן נסיבות החזק הנאשם 2: שני שחילים של קנאביס במשקל 29.75 גרם נטר, 3 מאווררים, מד טמפרטורה, חומר בידוד בצבע כסף, שנאי ושעון שבת ו- 21.78 גרם חשיש. לנאשם 1 יוחסה עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) + 7(ג) לפקודה. לנאשם 2 יוחסה עבירה של גידול סמים לפי סעיף 6 לפקודה.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18-03-53375 מדינת ישראל נ' [] אחר/נוסף) ואח'

יוצא, אפוא, כי נאשם 1 הורשע בביצוע 5 עבירות של סחר בסמים, עבירה של תיווך לסחר בסמים ועבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית.

נאשם 2 הורשע בעבירה של סחר בסמים, עבירה של גידול סמים, עבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית ועבירה של החזקת כלים להכנת סמים לצריכה עצמית.

מהלך הדיון

ביום 25.3.2018 הוגש כתב אישום נגד הנאשמים עם בקשה למעצר עד תום הליכים. בשל גילם הצעיר של הנאשמים והעובדה כי לשניהם אין עבר פלילי, שחררתי אותם למעצר בית מלא. במהלך ההליך הפלילי, הוקלו תנאי השחרור של הנאשמים בהדרגה, בין היתר בזיקה להתקדמות הטיפול תחת פיקוח שירות המבחן.

תסקירי שירות המבחן – נאשם 1

מהתסקיר שהוגש בחודש ינואר 2019 בעניינו של הנאשם עולה, כי הוא בן 21, רווק המתגורר בצפת בתנאים מגבילים. עד כיתה ח' התחנך הנאשם במסגרות חרדיות, אז נפלט מאותן מסגרות בשל אי התאמה. הנאשם החל לעבוד בגיל 15 ועד גיל 18 בבנייה, אז עבר להתגורר בירושלים והמשיך לעבוד, אולם בשל כאבים חזקים ברגליים מהם סובל, התקשה להתמיד בעבודה ויכולתו להתפרנס ולכלכל את עצמו נפגעה. הנאשם לא גויס לצה"ל בשל פטור על רקע רפואי. הנאשם החל לצרוך גראס ואלכוהול משנות העשרה המאוחרות שלו, עד כדי שימוש יומיומי בסמים. לדברי הנאשם, השימוש בסם סייע לו בהתמודדות עם כאבי הרגליים איתם מתמודד. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו כחלק ממרד בסמכות הוריו, כבן יחיד שלא הוצבו לו גבולות ברורים. הנאשם מכיר בעבירות ובעובדות כתב האישום, מבין את חומרת העבירות ומוכן להמשיך ולהתמיד בטיפול. הנאשם נעדר הרשעות קודמות. שירות המבחן ציין כי הנאשם מתחיל להפנים גבולות, אך עדיין מתקשה בקבלת סמכות. לפיכך, המליץ שירות המבחן על הטלת של"צ וצן מבחן למשך שנה וחצי.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18-03-53375 מדינת ישראל נ' [אחר/נוסף] ואח'

מהתסקיר שהוגש בחודש יוני 2019 התרשם שירות המבחן מקיומה של נזקקות טיפולית במסגרת סמכותית שתחזק את גבולות ההתנהגות אצל הנאשם. שירות המבחן ציין אותה עת, כי היכולת של הנאשם ליטול אחריות למעשיו עלתה, ובעת עריכת התסקיר הנאשם מבטא אמפתיה גם לקורבנות ההתנהגות שלו, ומסוגל לבחון את מניעי התנהגותו לעבירה באופן מעמיק ובוגר יותר. שירות המבחן התרשם, כי עונש במתכונת של מאסר בפועל או עבודות שירות עלול לפגוע בתהליך השיקום שבו נמצא הנאשם, ולהוביל לנסיגה במצבו. על-כן חזר השירות על המלצתו.

בתסקיר האחרון שהוגש ערב הדין (ספטמבר 2019), הדגיש שירות המבחן, כי מאז ביצוע העבירות, לא נפתחו לנאשם תיקים חדשים, הנאשם ממשיך בטיפול ומוסר בדיקות שתן תקינות. הנאשם החל ללמוד מוסיקה והוא מגלה עניין בלימודי שיווק וכלכלה. במקביל, החל לפעול במסגרת שירות לאומי, וכיום נמצא בשלב של תצפית על העבודה, במסלול צעירים במצבי סיכון בעמותת "עמידב" בעיר צפת. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מגבש דרך שיקומית המעוררת אצלו תקווה, מוטיבציה והענות לגורמי הטיפול ומביע חששות מתוצאות ההליך הפלילי. לאור האמור, חזר שירות המבחן על המלצתו להטיל על הנאשם של"צ בהיקף של 250 שעות עם צו מבחן למשל שנה. עוד המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעתו בדין של הנאשם, מאחר שמדובר בבחור צעיר, ועל מנת שלו לחסום בפניו אפשרויות להתפתחות מקצועית וכדי להוות מנוף להמשך גיוס להליך השיקומי.

תסקירי שירות המבחן – נאשם 2

מהתסקיר שהוגש בעניינו של נאשם 2 בחודש יוני 2019, עולה, כי הוא בן 21, רווק, עובד במסעדה מזה חודש. הנאשם גדל במשפחה חרדית והתחנך במסגרות ישיבה. בגיל 16 עזב את הלימודים בישיבה ועבד כסדרן בסופרמרקט למשך שנה וחצי. במקביל נרשם להשלים בגרויות, אולם פרש על רקע חוסר מוטיבציה. בגיל 18 התגייס לצה"ל ושירת כלוחם, על אף הביקורת וההתעללות אותה ספגו משפחתו והוא מקרב שכניו והקהילה בה התגורר. לאחר השחרור עבר להתגורר עם נאשם 1, לא עבד, ומימן הוצאותיו מהמענק הכספי שקיבל מצה"ל, וכן נתמך בהוריו. לאחר שחרורו למעצר בית בעבירה הנוכחית, השתלב הנאשם בעבודה עם בעלי חיים כמושב במרכז הארץ ועבר לגור שם. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מגלה תובנות ראשוניות למורכבות בהתנהלותו ולחומרת מעשיו, אולם עדיין מתקשה לקחת אחריות ולבחון לעומק את בחירותיו בכל הנוגע לביצוע העבירות בהן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 53375-03-18 מדינת ישראל נ' [REDACTED] (אחר/נוסף) ואח'

הנאשם. הנאשם שלל שימוש בסמים ומסר בדיקות שתן תקינות. לנאשם אין עבר פלילי. שירות המבחן ציין, כי לנאשם מוטיבציה להשתלב בתהליך שיקומי, ולכן המליץ להטיל עליו צו מבחן למשך שנה ושל"צ בהיקף של 200 שעות. שירות המבחן בחן את עניין אי הרשעתו וציין, כי לנוכח חומרת העבירות, כאשר העיקרית היא סחר בסמים, נכון לעת כתיבת התסקיר, הרשעה לא תסב לנאשם נזק קונקרטי.

מהתסקיר הנוסף שהוגש לקראת הדיון בחודש ספטמבר 2019, שב שירות המבחן וסקר את מאפייניו של הנאשם ומידת שיתוף הפעולה של עמו בתקופת הדחיה. מהתסקיר ניתן ללמוד, כי למרות שהנאשם לא סבר כי הוא זקוק להעמקת טיפול שיוכל להעניק לו כלים להתמודדות טובה יותר עם אתגרי החיים, הוא עבר כבוד דרך חיובית בהכנת מניעיו, כשהוא שם פעמיו אל העתיד מתוך רצון להבטיח את עתידו המקצועי, כשהוא חווה את ההליך הפלילי באופן מרתיע. עם זאת עמד שירות המבחן על גילו הצעיר של הנאשם והיעדר גיבוש אופיו בשל כך. בסופו של יום, חזר שירות המבחן על המלצתו להטלת של"צ וצו מבחן, כשבעניין ההרשעה סבר, כי הגם שלא תגרום לו נזק קונקרטי, ניתן יהיה לשוב ולשקול סוגיה זו בכפוף להשתלבות בהליך טיפולי מתאים, בעיקר בתחום מניעת עבריינות.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות – נאשם 1

הממונה הגיש חוות דעת על אודות כשירות הנאשם לבצע מאסר בעבודות שירות. מחוות הדעת עולה, כי הנאשם זומן שלוש פעמים למיון ומסר שתי בדיקות שתן שנמצאו "מטופלות", לכן לא ניתן לאמור את ניקיונו מסמים ולא ניתן להשמה בעבודות שירות.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות – נאשם 2

ביחס לנאשם זה, קבע הממונה כי הוא כשיר ומתאים לבצע עבודות שירות.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18-03-53375 מדינת ישראל נ' [] אחר/נוסף) ואח'

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, המאשימה טוענת כי יש להטיל על הנאשם 1 עונש מאסר משמעותי של 18 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית, לנוכח מספר עבירות הסחר, עבירת התיווך לסחר ועבירת ההחזקה. ב"כ המאשימה התבססה על מתחמי ענישה שנעים בין חודשי מאסר בודדים שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל עבור כל אישום של סחר, תוך הפניה לפסיקה. ב"כ המאשימה הדגישה חומרת העבירות וטענה כי יש לבכר את האינטרס הציבורי שבהקצת השימוש והסחר בסמים והרתעת הציבור.

מאידך, הסניגורית הדגישה את רמת הפסיקה הנוהגת והפנתה לפסיקה. לטענתה יש להימנע מהרשעתו של הנאשם בשל התהליך הטיפולי שעבר, השמירה על התנאים המגבילים, גילו הצעיר, העדר עברו הפלילי ונסיבותיו האישיות כפי שפורטו בתסקיר. לכן הסניגורית ביקשה לבכר את האינטרס השיקומי על פני אינטרסים אחרים בנסיבות מקרה זה ולהטיל על נאשם 1 של"צ וצו מבחן.

ביחס לנאשם 2 טוענת המאשימה כי יש להותיר את ההרשעה על כנה ולגזור על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות, תוך הפניה לפסיקה. עוד טוענת ב"כ המאשימה כי לא הוכח נזק קונקרטי שיכול להוביל לביטול ההרשעה בעניינו של נאשם 2 וכי טרם השלים את ההליך הטיפולי.

סנגורו של נאשם 2 ביקש לבטל את ההרשעה ולהטיל על הנאשם של"צ וצו מבחן. הסניגור הדגיש את גילו הצעיר של הנאשם, העדר עברו הפלילי, שירותו הצבאי כלוחם ביחידת גבעתי, ההליך הטיפולי והעובדה כי מדובר בסמים "קלים" שבסופו של דבר לא הגיעו לציבור ולכן אין פגיעה בציבור. בנוסף הדגיש הסנגור כי נאשם 1 הוא ששידל את נאשם 2 לעבור את העבירות ומדובר בטובה עבור אדם שסובל ולנאשם 2 לא היה כל רווח מביצוע העבירות.

קביעת מתחם הענישה – מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן – סחר בסמים הוא רעה חולה, שתפוצתה נרחבת ביותר ונזקיה למשתמשים, חדשים כותיקים, הם רבים וקשים. אך לאחרונה, יחסית, נתן דעתו בית המשפט העליון על החומרה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18-03-53375 מדינת ישראל נ' [אחור/נוסף] ואח'

שבהפצת סמים באמצעים אלקטרוניים דוגמת אפליקציית טלגרם, כאמצעי קל ו"נקי" לכאורה לביצוע עבירות אלו:

"לפני סיום, ארשום הערת אזהרה לפני הצרכנים והמשתמשים. ריבוי המקרים המובאים לפנינו בעת האחרונה – של גידול, ייצור והפקת קנבוס לשם הפצה ומכירה, כמו גם הפצה ומכירה של קנבוס תוך שימוש באפליקציית ה'טלגרם', מעוררים את התחושה, שהגם שאינה מגובה בסטטיסטיקה או במחקר אמפירי, כי המדיניות שבאה לידי ביטוי בחוק הסמים המסוכנים (עבירות קנס מיוחדת – הוראת שעה), התשע"ח-2018 (שתחולתו ביום 1.4.2019) – זלגה שלא בטובתה למחזות אחרים. צרכנים ומשתמשים ואנשים נורמטיביים, שבעבר לא היו נכונים ליטול על עצמם סיכון להסתבך בעולם הפלילי, נכונים כיום לילך צעד נוסף ולהפוך למגדלים ולסוחרים בסם. זאת, מתוך תפיסה שגויה כי מדובר ב'סמים קלים', ובהינתן הטכנולוגיה המאפשרת מכירה והפצה קלה ו'סטרילית' של סמים. ברם, סחר בסמים הוא סחר בסמים. ידע כל מי שמהרהר בדרכים לעשיית כסף קל, כי מדיניות הענישה לא השתנתה, ובית המשפט רואה בחומרה רבה עבירות של סחר והפצה של סמים מסוכנים, גם סמים 'קלים', תוך הטלת ענישה משמעותית ומרתיעה. צרכנים ומשתמשים – ראו הוזהרתם" [ע"פ 2596/18 זנזורי נ' מ"י (מיום 12.8.2018) בפסקה 8 – ההדגשות הוספו].

בעניינו, מידת הפגיעה של הנאשם 1 בערכים המוגנים בינונית נמוכה, ורבה מהשלכות מעשיו של נאשם 2, בשל הדומיננטיות של הראשון בביצוע המעשים.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין – בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: ראשית, הלכה היא כי בהערכת חומרת נסיבות ביצוע העבירה, יש לשקול את סוג הסם וכמותו. הגם שהנאשמים סחרו והחזיקו בסם מסוג קנאביס וחשיש, אשר איננו מן הסמים "הקשים" בפקודת הסמים המסוכנים, הרי שמדובר בכמויות בלתי מבוטלות שיש בהן להעצים את חומרת מעשיהם וללמד על קיומו של מנגנון סחר שיטתי; שנית, לא יכול להיות ספק כי במעשי הנאשמים אלמנט בולט של תכנון שיטתי ומאורגן של מעשים שנועדו – כל כולם – להפצתם של סמים לקהל רחב ככל הניתן, מתוך רצון להשיא רווחים עד כמה שניתן. אין ספק כי נאשם 1 התפתה לדבר מחמת בצע כסף. על הנזק מעבירות סמים עמדתי, ואלמלא חשיפת הפרשה (טרם המעצר), המעשים היו נמשכים. אעיר כי כל העבירות בוצעו מול סוכן משטרה, ומשכך נמנעה הפצתם של הסמים בציבור באופן המקשה במעט את הנזק שנגרם כתוצאה ממעשיהם. ברור כי אין בנתון זה כדי להפחית מחומרת המעשים, אלא אך להוות נתון בעל משקל בקביעת מתחם העונש. ניתן לומר באופן מובהק, כי חלקו של נאשם 2 בביצוע העבירות הוא פחות דומיננטי וכי ביצע את העבירות בעיקר כדי לסייע לחברו, נאשם 1.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18-03-53375 מדינת ישראל נ' [REDACTED] אהור/נוסף ואח'

מדיניות הענישה הנוהגת – הכלל בעבירות סחר בסמים הוא מאסר בפועל, כשלרוב, יש לתת בכורה לשיקולי הרתעה וגמול, על-פני האינטרסים האישיים של נאשם, לרבות שיקומו. ר' בהקשר זה: רע"פ 3343/17 **מכאני נ' מ"י** (מיום 26.7.2017). ברע"פ 7996/12 **יוסף נ' מ"י** (מיום 23.1.2013) נקבע מתחם ענישה בין 7 ל-18 חודשים בנסיבות של 4 מקרי סחר בחשיש וסחר בקוקאין (גרמים בודדים), ונאשם נדון ל-21 חודשי מאסר בגין מעשים נוספים; ברע"פ 1370/17 **בן נעים נ' מ"י** (מיום 20.4.2017) נדון אדם ל-16 חודשי מאסר וחילוט, על בסיס מתחם שבין 12 ל-24 חודשי מאסר לגבי ריבוי מקרים של סחר בחשיש, לרבות בפלטת חשיש. יצוין, כי להבדיל ממקורו, באותו מקרה דובר גם באישום של סחר בלמעלה מקילוגרם חשיש; ברע"פ 2139/16 **אברמס נ' מ"י** (מיום 18.5.2016) אושר מתחם שבין 8 ל-27 חודשי מאסר ביחס לריבוי מקרים של סחר בחשיש, אם כי בכמויות גדולות לכל עסקה, מאשר במקורו. שם הנאשם נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל; בעפ"ג (חיפה) 23794-09-17 **ג'בארין נ' מ"י** (מיום 26.10.2017) אושר מתחם שבין חודשים ספורים ועד 18 חודשי מאסר למספר אישומים הנוגעים לסחר בחשיש אל מול סוכן בכמויות משתנות שבין 8 ל-90 גרם. שם הוטלו בין 10 ל-17 חודשי מאסר על נאשמים שונים בהתאם לנסיבותיהם המשתנות; בעפ"ג (י-ם) 10175-02-16 **מ"י נ' דייני** (מיום 14.6.2016) הסתיים הליך בעונש בעבודות שירות בשל שיקולי שיקום, כשנקבע מתחם שבין 5 ל-15 חודשי מאסר לנסיבות של ריבוי מכירות קנביס בכמות של 4 גרם בכל פעם, כשברקע הדחת קטינים; בעפ"ג (י-ם) 21958-07-16 **שם טוב נ' מ"י** (מיום 9.4.2018) הסתיים ההליך בעבודות שירות, חלף 10 חודשי מאסר שנגזרו בערכאה הדינית, וזאת מטעמי שיקום. שם דובר במתחם שבין 10 חודשי מאסר ועד 30 חודשים ביחס למקרה של הדחת קטין לשימוש בסם על רקע חברתי ומכירה מספר פעמים לקטינים.

אשר לאפשרות הטלת של"ץ, כמובן כביטוי להצלחת שיקומו של נאשם, אפנה לרע"פ 5494/19 **רנד נ' מ"י** (מיום 22.8.2019) – שם דובר בריבוי מקרי סחר ללקוחות שונים לרבות קטינים, לאחר שהעסקאות תואמו באמצעות טלגראם, אושר עונש של של"ץ בהיקף 200 שעות ומאסרים מותנים. בעפ"ג (חיפה) 53901-05-15 **איטח נ' מ"י** אושר מתחם ענישה שבין 6 ל-18 חודשי מאסר בנסיבות של סיוע ל-3 עסקאות סמים מסוג מריחואנה והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, וכן אושר עונש של 200 שעות של"ץ, מאסר מותנה ומבחן, במסגרת חריגה מן המתחם מטעמי שיקום.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18-03-53375 מדינת ישראל נ' [אחור/נוסף] ואח'

מתחם הענישה – יוער תחילה, כי החלטתי להתייחס למכלול האישומים כאל אירוע אחד לצורך קביעת המתחם, בשל סמיכות הזמנים, הנפשות הפועלות והיות האישומים רצף אחד של פעילות, על-פי מבחן הקשר ההדוק.

אשר לנאשם 1 - מתחם הענישה צריך לעמוד בין 6 ל- 24 חודשי מאסר לרבות אפשרות ריצוי מאסר בעבודות שירות – זאת לנוכח חלקו הדומיננטי וריכוז עבירות הסחר. אשר לנאשם 2 - מתחם הענישה צריך לנוע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר, שכן הוא הורשע בעבירת סחר אחת, שימוש עצמי והחזקת כלים. מנגד, יוחס לו עבירת גידול סם.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין – ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם:

נאשם 1 – לקולא אשקול את התהליך השיקומי שעבר הנאשם 1 במסגרת שירות המבחן, אותו מעריך השירות כתהליך מעמיק בגדרו הפנים את חומרת מעשיו, נטל אחריות והבין את הפסול במעשיו. עוד נתרם הנאשם מההליכים השיקומיים באופן שהפחית את הסיכון להישנות התנהגות עבריינית. כמן כן, שירות המבחן העריך כי ההליך הפלילי, כמו גם שהותו במעצר, היו גורם מרתיע עבורו, וכי תוצאות ההליך הפלילי מעוררות חשש בקרב הנאשם. התרשמות זו של השירות נשענת, בין היתר, על העובדה כי הנאשם החל הלכה למעשה בשירות לאומי, לומד מוסיקה ואף הבין, כי קשייו הפיזיים אינם בהכרח מגבילים את התפתחותו האישית; הנאשם נעדר עבר פלילי, צעיר לימים, ואני סבור כי שליחתו למאסר בפרעל ממש תהא מזיקה יותר מאשר מועילה, במיוחד בשלב הוא נתון בחייו.

נאשם 2 – שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מבין שהיה עליו לפעול אחרת ולהימנע ממעורבות שולית זו. עוד התרשם שירות המבחן כי ההליך הפלילי, לרבות מעצרו, היוו עבור הנאשם גורם מרתיע ומווסת התנהגות פורעת חוק בעתיד. שירות המבחן העריך כי קיים סיכון להישנות התנהגות עבריינית, אולם זו עלולה להצטמצם במידה וימשיך בהליך הטיפול, אשר הנאשם הביע נכונות להמשיך בו. לקולא עוד שקלתי את גילו הצעיר של הנאשם, העדר עברו הפלילי ושירותו הצבאי כלוחם ביחידת גבעתי – כאשר הנאשם ומשפחתו שלמו מחיר בשל השירות הצבאי, בהיותם מרקע חרדי – הדבר מלמד על אומץ לבו של הנאשם ועל נחישותו לנהל אורח חיים עצמאי. הנאשם שהה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18-03-53375 מדינת ישראל נ' [אחור/נוסף] ואח'

במעצר בית מלא ללא הקלות תקופה ארוכה ואף היה עצור מעצר של ממש, חוויות קשות עבורו; למרות כל זאת לא הפר את התנאים ושמר עליהם בקפידה.

ביטול הרשעה – בידוע, שעה שנמצא כי נאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו, יש להרשיעו. זהו הכלל. אי-הרשעה הוא היוצא מן הכלל. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מ"י** (מיום 21.8.1997) קבע בית המשפט העליון כי אי-הרשעה תיתכן בהינתן שני תנאים מצטברים: הראשון, כאשר טיב העבירה מאפשר אי-הרשעה מבחינת שיקולי הענישה ליחיד ולרבים; השני, כאשר הנזק העלול להיגרם לנאשם מעצם הרשעתו הוא קונקרטי ובלתי מידתי בנסיבות העניין. ראו בהקשר זה גם את ע"פ 5985/13 **אבן נ' מ"י** (מיום 2.4.2014) בפסקאות 6 ו-7.

בעניינו נאשם 1 אינו צולח אף לא אחד מהתנאים – טיב העבירות אינו מאפשר אי-הרשעה בנסיבות ביצוען – דומיננטיות הנאשם בתכנון העבירות ובביצוען, נגישות דמינות להספקת סמים בכמות לא מבוטלת – וכן, לא הוכח כל נזק קונקרטי לעתידו, בשל עצם הותרת ההרשעה על כנה.

מאידך, בעניינו של נאשם 2, אני סבור כי יש לבטל את ההרשעה. נסיבות ביצוע העבירות בעניינו, מאפשרות אי הרשעה, לנוכח חלקן הפחות ביחס לנאשם 1 במעשים. ראו לעניין זה ע"פ (י-ם) 11045-09-18 **יעקב אליאסיאן נ' מדינת ישראל** (מיום 3.3.2019), שם הורשע הנאשם בביצוע מספר עבירות סחר מול סוכן משטרה בכמויות רבות יותר בצורה משמעותית, ובית משפט השלום הרשיע אותו והטיל עליו של"צ ומאסר על-תנאי. בית המשפט המחוזי ביטל את ההרשעה, כשלקח בין היתר, את נסיבותיו האישיות של הנאשם ואת העובדה ששירת בתפקיד קרבי בצה"ל. ביחס לתנאי השני, מדובר בבחור צעיר, בעל דפוסי נורמטיביים ולא-עברייניים באישיותו. נטילת האחריות והרתעת ההליך הפלילי משמעותיות בעניינו. אני סבור, כי למרות שהמעשים אינם פשוטים מאפייניו ואורחות חייו של הנאשם מלמדים כי מדובר היה בכשל חד-פעמי, וכי סיכוי הישגות המעשים קלוש. מן הראוי לאפשר לנאשם לפתוח דף חדש, מתוך הכרה בתרומתו לחברה והמחיר ששילם על כך. ביטול ההרשעה, במקרה זה, מהווה תוצאה צודקת ונכונה. **לפיכך, אני מבטל את הרשעת נאשם 2 ומסתפק בקביעה כי ביצע את העבירות המיוחסות לו.**

בית משפט השלום בירושלים

ח"פ 18-03-53375 מדינת ישראל נ' [אחור/נוסף] ואח'

המיקום במתחם – אלמלא היה מקום לחרוג לקולא ממתחמי הענישה שקבעתי כפי שיפורט להלן, הרי שנאשם 1 צריך היה להיות ממוקם באמצע מתחם הענישה, ונאשם 2 בתחתיתו.

חריגה לקולא מן המתחם מטעמי שיקום – סעיף 140 לחוק העונשין – בענייננו, מתקיימות הנסיבות המאפשרות חריגה ממתחם הענישה, תוך מתן העדפה לאינטרס הפרטני של כל אחד מהנאשמים.

אשר לנאשם 1 – נדמה כי הליך זה שימש עבורו אבן דרך משמעותית בחייו שעד למעצרו, התאפינו בהתנהלות כאוטית. לעומת זאת, לאחר שחרורו, שהותו בתנאים מגבילים והשתלבותו המוצלחת בשירות המבחן, גם שירות המבחן וגם הוא מסכימים, כי הוא רכש כלים משמעותיים להתנהלות נכונה, מתוכננת ובוגרת, כששיאה האחרון, הוא התגייסותו לשירות לאומי, כשהוא מתרכז במתן לזולת, לאחר, ופחות ממוקד בבעיותיו הפיזיות, שהיו בעבר מוקד למוגבלות נתפסת מצדו – מוגבלות שהתגבר עליה תוך הסתייעות בתהליך הטיפולי. התרשמתי לאורך תקופה ארוכה מהנאשם, וכששמעתי בעת הטיעונים לעונש השתכנעתי, כי אכן אימץ דרך של שינוי חיובי, תוך הסתכלות לא רק על עצמו, אלא על אחרים. יש לזכור את גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירות, ואת חוסר שיקול הדעת שאפיין את מעשיו, כפי שהדבר מאפיין לעתים קרובות צעירים בגילו, שטרם התגבשו באישיותם ובדרכם. אני סבור, כי שליחת הנאשם למאסר, ולו בעבודות שירות, בנסיבות בהן החל בשירות לאומי – המהווה נדבך משמעותי בגיבוש עתידו כאדם בוגר – לא תשרת את האינטרס הציבורי ובוודאי שלא את האינטרס האישי של הנאשם.

אשר לנאשם 2 – בעת הטיעונים לעונש שמעתי את הנאשם ואת סבו, שליווה אותו בכל אחד מהדיונים בעניינו, משלב המעצר ועד לשמיעת הטיעונים לעונש. משניהם התרשמתי לחיוב. הנאשם, ביישן ונחבא אל הכלים במידת מה, מסתיר מאחורי חזות זו אדם בעל עוצמות משמעותיות כפי שמעידים מעשיו החיוביים, עת התגייס לצבא למרות כל הקשיים. אף מעשיו הפסולים בתיק זה, נבעו מרצונו להיטיב עם חברו (נאשם 1) ולסייע לו, וזאת מבלי למעט מחומרתם. אני סבור כי הנאשם גילה בגרות בהליך הטיפולי ובהליך הפלילי בכלל, נטל אחריות, ושיתף פעולה באופן מלא, ובמעשיו אלה, הוא מגלם את מהות השיקום ומשמעותו העמוקה.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18-03-53375 מדינת ישראל נ' [REDACTED] אחר/גוסף) ואח'

גזירת הדין

אני מחליט לגזור על **נאשם 1** את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים, למעט שימוש עצמי והחזקת כלים לשימוש עצמי, בתוך 3 שנים מהיום;
- ב. חודש מאסר שלא ירוצה, אל אם יעבור הנאשם בתוך שלוש שנים מהיום כל עבירה של שימוש עצמי בסמים או החזקת כלים לשימוש עצמי;
- ג. קנס בסך 5,000 ₪, אשר יקוזז במלואו מההפקדה בתיק המ"ת, או חודש מאסר תמורתו אם לא ישולם. ככל שתיוותר יתרת חובה, תשולם ב-10 תשלומים החל מיום 1.12.2019 ובכל 1 לחודש רצוף שלאחריו;
- ד. 500 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ץ), אשר ירוצו במקום השמה שיקבע שירות המבחן, על-פי תוכנית שייכין ויגיש לבית המשפט עד ליום 1.12.2019. הנאשם הוזהר כי אי-קיום צו השל"ץ באופן משביע רצון עלול להביא להפקעת הצו ולדין מחודש בשאלת גזר הדין הראוי לרבות הרשעה והטלת מאסר בפועל;
- ה. צו מבחן לתקופה של 12 חודשים. במהלך תקופה זו הנאשם מחויב בשיתוף פעולה עם שירות המבחן, כאשר מובהר כי הפרת הצו תוכל להביא לפתיחה מחודשת של המשפט וגזירת עונשו של הנאשם, לרבות עונש מאסר.
- ו. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירה לפי פקודת הסמים לרבות שימוש עצמי והחזקת כלים לשימוש עצמי, במשך שנתיים מהיום, או 10 ימי מאסר תמורתה אם לא תיחתם. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

ביחס ל**נאשם 2**, לאחר שביטלתי את הרשעתו, אני מחליט להטיל עליו את העונשים הבאים:

- א. 350 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ץ), אשר ירוצו במקום ההשמה שיקבע שירות המבחן, בתוכנית שייגיש לבית המשפט לא יאוחר מיום 1.12.2019 ובפיקוחו. הנאשם הוזהר כי אי-קיום צו השל"ץ באופן משביע רצון עלול להביא להפקעת הצו ולדין מחודש בשאלת גזר הדין הראוי לרבות הרשעה והטלת מאסר בפועל;

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 53375-03-18 מדינת ישראל נ' [אחור/גוסף] ואח'

- ב. צו מבחן לתקופה של 12. במהלך תקופה זו הנאשם מחויב בשיתוף פעולה עם שירות המבחן, כאשר מובהר כי הפרת הצו תוכל להביא לפתיחה מחודשת של המשפט וגזירת עונשו של הנאשם, לרבות עונש מאסר;
- ג. התחייבות בסך 10,000 ש"ח שלא לעבור כל פקודת סמים, לרבות שימוש עצמי ו/או החזקת כלים לשימוש עצמי, בתוך שנתיים מהיום, או חודש מאסר אם לא תיחתם. הובהר לנאשם כי ההתחייבות תחולט כקנס, ללא שיקול דעת, אם יורשע כאמור;
- ד. פיצוי בסך 5,000 ש"ח אשר יועבר לעמותת "אל-סם". הסכום יקוזז מההפקדה בתיק המ"ת וככל שתיוותר יתרת חובה, היא תשולם לקופת בית המשפט עד ליום 1.1.2020, שאם לא כן, תישא הפרשי ריבית פיגורים והצמדה.

מורה על השמדת הסמים.

אשר לטלפונים – הצדדים יבואו בדברים ויגישו הודעה מוסכמת לבית המשפט, וגם אם נותרה מחלוקת – המחלוקת תצוין בהודעה המשותפת.

יש לשלוח לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ה אלול תשע"ט, 25 ספטמבר 2019, במעמד הצדדים.

דוד שאול גבאי ריכטר, שופט